

uundgaaelige; men jeg tror dog, at Vægtgrænsen her er sat for lavt; der maatte man i alt Fald gaa til 35 Kvint, hvis der skulde gøres Skel. Dernæst har Folketinget sat en Tidsfrist, inden for hvilken Nedgangen skal finde Sted, men denne Tidsfrist finder jeg for kort, og kommer man til Slutningen af Tidsfristen og ned paa de Toldsatser, som det foreliggende Forslag indeholder, vil det vistnok vise sig, at denne store Position, der, som før bemærket, andrager henimod 4 Millioner Pund, i fiskal Henseende vil være væsentlig forandret. Det er jo en Nedgang, som ikke kan beregnes ganske nøje, fordi der er sket en Adskillelse i Positionen; men efter mit Skøn vil den andrage mindst 1 2 Million Kr.

Dernæst kommer jeg til Jærnpositionen, og jeg har der faaet en Løsning paa, hvad der forekom mig at være en Gaade, nemlig at man havde sat Landbrugsmaskiner til kun 2 Procent, men andre Maskiner til 5 Procent. Det maa være sket efter Anmodning fra Landbrugets Side; men jeg kan ikke se nogen fornuftig Grund til saaledes at stille Statens Borgere paa forskellig Maade med Hensyn til indirekte Skat. Naar man kommer ind under den samme Kategori, maa alle Statens Borgere, enten de ere Landbrugere eller ej, betale samme Told for de Maskiner, de have Brug for. Jeg kan ikke se, hvorfor der skulde ske nogen Nedsættelse i saa Henseende, og endnu mindre, hvorfor de skulde frigives. Man er ligeledes gaaet til at nedsætte Tolden paa Plove og Harver fra 1½ til 1 Øre, paa Hestesko fra 2 til 1½ Øre ved Omflytning af Positionerne og paa Husgeraadsgenstandene fra 5 til 2 Øre. Det er altsammen Ting, som ikke have stor Betydning, men som ere saa latterligt smaa i finansiell Henseende, at jeg ikke kan forstaa, hvorfor Folketinget har fundet Foranledning til at gøre Forandring, da det jo forud vidste, at det havde kostet saa overordentlig stor Anstrengelse i Toldkommissionen at blive enig om hele Jærnpositionen, og at man kun blev enig paa den Maade, at man enedes om ikke at ville fravige nogen Post, og at saa snart det var brudt paa et enkelt Punkt, var det ogsaa brudt for hele Positionen. Det forekommer mig derfor uklogt at gøre Forandring i saa Henseende, navnlig da det ikke har stor finansiell Betydning.

Vi komme saa til den store Position, Papirer; den er allerede omtalt af det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen), og jeg skal ikke komme dybt ind

paa den. Der er sket en Forandring og Omlægning af Positionen, saa man kan ikke bestemt beregne den finansielle Betydning af denne Position. Naar Kommissionens Flertal kom saa langt ned som til 4 Øre, skete det først efter megen Overvejelse og Overvindelse, kan jeg sige. Desuagtet har Folketinget fundet, at efter 3 Aars Forløb maa disse 4 Øre trykkes ned med fra 12—12½ pCt. Jeg tvivler meget om, at Papirindustrien kan taale en saadan Nedsættelse, og mener, at man maa være meget forsigtig med at gaa til en saadan Nedsættelse. Det er, hvad jeg egentlig havde at sige om de enkelte Positioner.

Der kunde være mange andre Smaa-ting at omtale, men dem skal jeg slet ikke komme ind paa. Jeg skal kun tillade mig at henlede det kommende Udvalgs Opmærksomhed paa de forskellige Ting, jeg her har nævnt. Jeg maa beklage, at der aldeles mangler en Post, hvorom man ogsaa var fuldstændig enig i Kommissionen. Det er en Told paa Træer og Buske. Man var enig om, at naar man undtog Træer og Buske til Frugtavling og Plantning, var der al Grund til at yde Gartnerne en saadan Beskyttelse. De arbejde under en overordentlig stærk Konkurrence fra Udlandets Side, til Dels paa Grund af Naturforholdene, saaledes for de mange tidlige Havesagers Vedkommende. Jeg kan aldeles ikke se, at der er nogen Grund til at fritage Ting som levende Blomster, Blade og Grene. Det er dog den skæreste Luksus, man kan tænke sig. Kunne Folk bruge saadanne Ting, maa de ogsaa betale for dem. Det vilde være en væsentlig Beskyttelse for vore Gartnere, og en Beskyttelse, hvortil de trænge, og hvorom de have fremsat stærke Anmodninger. Jeg haaber, at det høje Ting vil tage under Overvejelse at faa denne Post indsat. Jeg tror, at der er al Grund dertil.

Endelig er der en Beskyttelse, som i alt Fald Størstedelen af Kommissionens Flertal, hvortil jeg hørte, fandt overordentlig nødvendig. Det er Beskyttelsen for Møllerne. De have i lange Tider været overordentlig stærkt trængte og, man kan sige, været Stedbørn, dels paa Grund af de Toldmure, hvormed vore Nabolande ere omgærdede, og dels paa Grund af de aabne eller skjulte Eksportpræmier, der findes. Det maa være de Herrer bekendt, at i sin Tid var vor Meludførsel, særlig til Sverige, meget væsentlig. Nu er der fuldstændig lukket for den. Møllerne kunne ingen Vegne komme med deres Produkter. Derimod er